

**YOU CAN DANCE!
POLSKIE TAŃCE
NARODOWE**

**TADEUSZ
BANOWSKI**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania historii muzyki dla szkoły ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Zbigniew Wiertel
Recenzja merytoryczna – Dorota Pękacka
Ignacy Ołów
dr Beata Rola
Jadwiga Iwanowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

You can dance! Polskie tańce narodowe

Klasa/czas trwania zajęć/lekcji:

I–IV/45 minut

Cele

Uczeń:

- zna cechy wybranych polskich tańców narodowych;
- analizuje dzieło muzyczne;
- interpretuje ruchowo dzieło muzyczne;
- stosuje właściwą terminologię muzyczną.

Metody/Techniki/Formy pracy:

- impresyjna – analiza utworów muzycznych;
- tworzenie choreografii;
- praca całego zespołu klasowego; praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

- Mazur z opery „Straszny Dwór” S. Moniuszki;
- „Polonez a-moll” K. Ogińskiego;
- Kujawiak „Czerwone Jabłuszko”;
- „Krakowiaczek” S. Moniuszki;
- „Oberek G-dur” H. Wieniawskiego;
- zasoby internetowe.

Opis przebiegu lekcji

Część wstępna:

Nauczyciel prosi uczniów o wyjaśnienie definicji tańca. Wyjaśnia pojęcie tańców narodowych i podaje ich przykłady: mazur, polonez, oberek, kujawiak, krakowiak.

Część właściwa:

1. Nauczyciel dzieli zespół na pięć grup, przydziela każdej z nich zadanie:

Grupa I – wyszukuje w Internecie informacji na temat mazura, wskazuje jego cechy oraz charakterystyczny rytm, kroki. Tworzy prosty układ choreograficzny powstały na bazie znalezionych informacji;

Grupa II – wyszukuje w Internecie informacji na temat poloneza, wskazuje jego cechy oraz charakterystyczny rytm, kroki. Tworzy prosty układ choreograficzny powstały na bazie znalezionych informacji.

Grupa III – wyszukuje w Internecie informacji na temat kujawiaka, wskazuje jego cechy oraz charakterystyczny rytm, kroki. Tworzy prosty układ choreograficzny powstały na bazie znalezionych informacji.

Grupa IV – wyszukuje w Internecie informacji na temat krakowiaka, wskazuje jego cechy oraz charakterystyczny rytm, kroki. Tworzy prosty układ choreograficzny powstały na bazie znalezionych informacji.

Grupa V – wyszukuje w Internecie informacji na temat oberka, wskazuje jego cechy oraz charakterystyczny rytm, kroki. Tworzy prosty układ choreograficzny powstały na bazie znalezionych informacji.

2. Uczniowie dzielą się efektami swojej pracy.

Część podsumowująca:

Uczniowie zaznaczają na interaktywnej mapie Polski, przygotowanej wcześniej przez jednego z uczniów i udostępnionej klasie, miejsca, w których powstały tańce. Następnie wymieniają cechy tańców narodowych.

Komentarz metodyczny

W lekcji zastosowano metody aktywizujące, sprzyjające uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ponadto należy zapewnić właściwe oświetlenie sali lekcyjnej i miejsca pracy, stworzyć odpowiednie warunki akustyczne, a w razie potrzeby umożliwić uczniowi użycie słuchawek. Powinno się stwarzać atmosferę pracy sprzyjającą budowaniu pozytywnych emocji i rozwijania doświadczeń, dostosować stopień trudności zadań do możliwości ucznia, np. wydłużyć czas pracy. Ważnym elementem lekcji jest włączenie układów choreograficznych, angażujących do działania. W ocenie ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy stosować ocenianie kształtujące, wspierające ucznia, połączone z samooceną i oceną koleżeńską, wzmacniać ucznia pochwałą nawet za niewielkie postępy, a także udzielać informacji zwrotnej o tym, co uczeń robi dobrze, a gdzie popełnił błędy lub co wykonał źle, w jaki sposób może uzupełnić braki lub poprawić błędy oraz poinformować o tym, jakimi metodami może doskonalić swoje umiejętności. Uczniowi zdolnemu można zaproponować przygotowanie mapy. W lekcji oprócz kompetencji w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej oraz w zakresie rozumienia i tworzenia informacji (wszystkie czynności w lekcji), rozwijane są między innymi kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się (dzielenie się wiedzą), kompetencje w zakresie przedsiębiorczości (komunikacja w grupie – szczególnie ważna na rynku pracy).